

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ - Č. 26

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

CALIF. III. 1971

LADY BADEN-POWELL A VYROČÍ ZALOŽENÍ SKAUTINGU, 22. UNORA.

Olave Baden-Powell, pokračovatel práce Lorda Baden-Powell a dnes jedna z osob nejoddanejších původním idealum skautingu - spojení a vzájemného porozumění všech lidí na světě - je předmětem vdecného uznání nejen pro své zásluhy o světový skauting ale i pro svůj zářivý charakter plný skromnosti a lásce k lidem.

Svoji práci pro skauting začala ve věku 23 let, kdy se provdala za 55 letého Roberta Baden-Powell, v té době již oslavovaného hrdinu z obléhání Mafeking, během Burské války. Byl to on, kdo v roce 1907 založil skauting, hnutí, jež se začalo od té doby šířit jako stepní oheň, s velmi pozoruhodnými výsledky ke dnešku: Více než 12 milionů skautů a kolem 75 milionů lidí kteří prošli ve svém životě skautingem. Lord Baden Powell později též založil organizaci pro skautky, jež se až posud rozrostly na 6 milionů členů.

Lady Baden-Powell doprovázela svého manžela po celý čas mezi 1912 až 1941 na cestách při zakládání skautingu v různých částech světa; 1932 se stala světovou náčelníčkou pro skautky. Když Lord Baden-Powell zemřel 1941 ve svém domě v Kenji v Africe ve věku 83 let, Lady Baden-Powell převzala většinu povinností vedení světového skautingu. Dnes ve stáří 81 let absoluuje náročný program castých přednášek, dalekých cest, rozhovorů a množství korespondence s mnohými obdivovanou vytrvalostí.

Mr. W. H. Fetridge, místopředseda BSA, píše o její nezdolné životní energii, již vysoce cenil, za svých četných setkání s Lady B. P.: "Hovořil jsem s ní o jejím přeplněném denním programu na světové skautské konferenci v Helsinkách 1969; naši rozhovor uzavřela větou se zářivým úsměvem: O, toto vše není skutečně tak zle-vždyť účel je tak důležitý. Přesto ale toho dne cestovala 225 mil autem do jedné odlehle části Finska, během které dala osm proslůvků bez přípravy a zodpověděla otázky mnohých tiskových a televizních reporterů cestou. Večer toho dne měla oslovit světovou konferenci jako hlavní řečnick. Nasledující den se potom vracela zpět do Anglie, nacez během několika hodin plánovala odlet do Jižní Afriky, aby se zúčastnila svatby svého synovce. Podobně cílý program předcházel její cestu do Helsinkách, kdy strávila několik dnů porad a návštěv ve Spojených Státech.

Mr. Fetridge uvádí ve svých vzpomínkách mnoho jiných zářivých příkladů elanu, všestranného zájmu a schopnosti řešit problémy s úsměvem, kde její pracovní produktivnost a optimismus je předmětem úžasu všech lidí, kteří se s ní osobně setkali.

Lady Baden-Powell je člověkem, jenž je naprosto přirozený ve styku s lidmi různého původu a přestože se velmi často styká s nejvýznamnějšími lidmi, Lady B. P. zřejmě prožívá s neměnným potěšením setkání s prostými lidmi, lhostejně jakého stáří, rasy nebo vzdělání.

F.

Ref. Scouting's Great Lady, W. H. Fetridge, Scouting, Feb. 71

"My" a "Vy" máme vytvářet dvě rozdílné skautské existence v exilu?

Ne! Nikdy ne!

Kdo jednou položil jednu a vztyčil druhou ruku ke slibů,
Kdo zůstal věrný čistým skautským idealům, bez povyšování sebe
a ponižování (či podceňování) druhých,
Kdo věrně plnil a plní odkaz Velikého Načelníka, bratra
A. B. Švojsíka, byť by zaplatil jakoukoliv daň,

ten každý patří mezi oddane MY!

Sestry a bratři.

dnes, v těžké epoše lidstva v níž se bouří civilizace proti všem mravním zásadám, je naší společnou a prvořadou povinností, abychom šli vytrvale ve stopách bratra Švojsíka, jeho učení vnášeli do druhých a přinesli na práh další generaci.

Ačkoli víme, že skautský zákon nezná a neužívá slovo "musí", pak přece jen MY musíme pokračovat ve své práci podle nejlepšího vědomí, svědomí a hlavně síly a odvahy.

Mezi skutečnými našimi bratry není rozdílu, zda-li přišli do exilu před 20ti, anebo před dvěma roky. Úkol a cíl zůstava stejný!

Máme všichni jedno jediné poslání. VYTRVAT a NEZRADIT. NEZAPOMENOUT.

Zklamat, zradit a opustit je stokrát horší než zemřít.

Stále platí, co kdysi řekl bratr Dr. Šimánek: "Skauting je pro všechny mlade duchem, ať 7mi lete neb 70ti lete. Skauting je pro všechny lidi dobré vůle, lidí dobrých a čistých srdcí. Není však skautská výchova pro lidi vyprahlých mozků, zpusťšených srdcí, s duši prosycenou egoismem, kteří neznají větší chlouby než pychu na vlastní nevědomost a větší radosti než pohled na vlastní důstojnost vyvalenou v bláči....."

Skauting není tady, nebo tam. Skauting je buď v nás - nebo nikde!
Máme ve svem znaku nejkrasnější a nejušlechtilejší hesla a symbol čistoty

S K A U T S K O U L I L I I

To zavazuje. Každého z nas, každého, kdo se k naší myšlence hlasi!

Není žádných rozdilu. Část našich bratrů bojovala v exilu, druhá část v zotročene vlasti, třeba i v koncentračních táborech.

Důležité je, jaké dílo jsme MY všichni po sobě zanechali.

Rikitan.

Pozn.Redakce: Ač bylo naším úmyslem, pro nedostatek místa,

jsme nepodali, až potud, časové vysvětlení ohledně obnoveného vydávání Stopy. Možnost dalšího vydávání Stopy byla předmětem úvah mezi skupinou skautů v Chicagu a Los Angeles již od jara 1970. Odpovědi byly jednak velmi pomalé až takřka žádné, a jednak jsme čekali zda a co vzejde ve formě nahradního časopisu, které byly plánovány na schůzce ve Stuttgartu v srpnu.

I dnes by bylo třeba velmi mnohé vyjasnit, ale v podstate většina z nás zde v L.A. by kdykoli uvítala a podporovala jiný lepší, skautský a existující časopis jenž by nadále splňoval funkci pojítka a poskytoval možnost vyjádření komukoli z nás a mezi námi. -F-

"MÚPNO SJEDNOTIT, NE TRÍSTIT."

Odpoveď na článok " Porady skautských činovníku", uverejnený v časopise Čs. Skaut Exulant, ročník 19, číslo 9-10, Září/Ríjen 70.

Milí bratia,

pýtate sa: "Proč se nesnažil o sjednocení?". O sjednotenie koho? Niektorí skauti, ktorí prišli do Exilu v r. 1948, o skauting ani o organizačnú prácu nemali záujem. A tých málo jednotlivcov, čo pracovalo v exilovom skautingu, nebolo treba sjednotiť. My sme boli jednotní a dokázali sme, že i napriek tomu, že máme rôzne názory na to, ako ma práca v exilovom skautingu vyzerat', vieme sa sjednotiť okolo časopisu "Stopa", okolo br. Velen a br. Jánošika. Každý sa mohol prihlásiť ku spolupráci. Žiaľ, ani vy ste tak nespravili po celú dobu vášho pobytu v exilu. Nemyslíte, že bolo na vás, aby ste sa snažili o sjednotenie?

Pýtate sa: "Proč nevymáhal své oprávnění ve světovém ústředí?" Podrobnú odpoveď na túto otázku by vam mohol dať br. Velen, ale z vlastnej skúsenosti viem, že svetové skaut. ústredie, ani nás, ani vás, nepovažuje za reprezentantov čs. skautingu. A skôr si toto uvedomíte, menš sklamania zažijete. Ale to nie sme len my, čs. skauti. To sú skauti ruskí, ukrajinskí, maďarskí, litevskí, lotyšský, estonskí, poľskí, ktorí nie sú uznaní, nie len svetovým ústredím, ale nie sú uznaní ako samostatná jednotka ani skaut. ústredím toho štátu v ktorom takého skaut. odd. existuju.

Pýtate sa: "Proč nebyly vydány skautské příručky?" Pretože ich nikto nebude tlačit' zadarmo. Ja sám som vyjednával s redaktorom Jandáčkom o vydání skaut. príručiek a minimalný počet, za prijateľnú cenu 2 Dol., bol 1000 kusov. To znamená, že niekto by musel zaplatit obnos 2000 Dol. za skaut. príručky, z ktorých by predal max. 75 kusov, za predpokladu, že každý čs. skaut, ktorého adresu máme, by si príručku kúpil. A čo s tým zbytkom? Neboli by sme to mohli poslať ani do ČSR za Dubčekovej éry, pretože br. náčelník nás výslovne žiadal, aby sme žiadné veci neposielali. Iste vedel prečo.

Vy, "noví skautští činovníci" jste projevíli zklamání nad tým, jak málo vykonal čs. skauting v exilu. "Nekritizujte bratia, dokiaľ ste nespravili aspoň tak málo pre čs. skauting, ako sme spravili my.

NUTNO SJEDNOTIT NE TRÍSTIT - pokračovanie

Po príchode do emigrácie v r.1948, založili sme čs.skaut.oddiele v Nemecku (Wasseraufingen, Schwabisch Gmünd, Ludwigsburg, Grafenau, Murnau, Lechfeld.), mali sme skaut.odd.v Itálii(Bagnoli), v Austrálii v Sydney.Jeden z našich skautov bol poverený Medzinár. skaut.ustredim v Londyne založiť a viesť Medzinárodný skaut.odd. v Children Village v Bad Aiblingu. Mali sme skaut.odd.v Chicagu a neskôršie skupinu Old scoutov v Chicagu a teraz v Los Angeles. Vydávali sme a vydávame skaut.časopis "Stopa", skoro 18 rokov. Fochybujem, že Ste počuli o skaut.práci br.Jánošika, nie len v Číne, ale najmä v USA. Jeho práca si zasluhuje uznanie a obdiv nás všetkých. Spomínať nemá tých čs.skautov, ktorí sa zapojili do práce v skaut.odd.tohto štátu kde žijú, by zabralo veľa miesta.

Jestly že vy Ste "zklamani nad tým jak málo vykonali čs. skauting v Exilu", my nie sme nadchnutí nad tým, čo vy ste vykonali pre čs.skauting v exilu, od tej doby, čo Ste odišli do cudziny. Opravdu, "čo ste spravili pre čs.skauting?" Koľko skaut.oddielov Ste založili? Koľko skaut.časopisov? Píšete, že "se bude vydávať časopis Čs.Skauting v San Diegu." Samo sa to nevydá, niekto to bude muset naklepať, rozmnožiť, rozposlať, ale hlavne zaplatit a mám taký dojem, že to nebudete vy, ale to budeme zase robiť my, ktorí sme vás sklámali a ktorí sme tak málo vykonali pre čs.skauting v exilu." Lahko sa Vám kritizuje, ale ťažšie sa robí.

A nakoniec milí bratia, vytvorili ste "provisorní Ústředí, které nespočívá na funkcionářích ale na pracovnících jejich jména zatím nebudou oznámena." TO SNAD NEMYSLÍTE VÁŽNE ??? Ako chcete, aby sme s Vami spolupracovali keď ani nevieme kto ste, kde ste skautovali a aká bola Vaša skaut.činnosť doma ?. To snád nám neveríte, alebo niečo pred nami tajíte? Alebo snád sa považujete za niečo viacej ako my ?

Bratia, "Nutno se sjednotit, ne třístit"-tako ako ste to sami napísali vo Vašej zpráve. Dodržujte aspoň to, čo píšete!!!

Fakir
Fakir - USA

"JEDNOTNÁ" MLÁDEŽ

Junák - Skaut byl vpravdě rozmetán. Jeho členstvo mělo vstoupit do Pionýra, avšak podle údajů, které se dostaly na veřejnost, učinila tak jen menší část Skautů. V Junáku bylo 31. prosince 1969 327 oddílů, které měly 1470 dospělých a 7990 dětí, kdežto v Pionýru bylo 30. dubna 1970 186 oddílů, které měly 330 dospělých a 4650 dětí. Do nové pionýrské organizace přešlo z Junáka 129 oddílů se 181 dospělými osobami a 2017 dětmi, a z původního Pionýra 164 oddílů, které mají 250 dospělých a 4126 dětí. V každém případě je nyní v Pionýru méně dětí, než jich bylo před rokem 1968. Organizátoři nového Pionýra činí nátlak na skautské oddíly, které odpirají vstoupit do Pionýra. Prohlásili jejich majetek za zkonfiskovaný ve prospěch nové organizace. Některé skautské oddíly vstoupily do Svazarmu, anebo k turistickým spolkům. Avšak slídící je nepřestávají pronásledovat a prohlašují, že se nikde jinde nesmí mládež organizovat, nežli v Pionýru.

Proto byl také se strany vedení KSČ vyvinut velký nátlak na vytvoření "jednotné", to jest také lip kontrolovatelné organizace mládeže. V průběhu demokratizačního procesu se rozpadl tak zvaný Čs. svaz mládeže, ustavený v dubnu 1949 jako "žaloba KSČ". V roce 1967 měl ČSM 627.000 spíše nedobrovolných než dobrovolných členů ve věku od 15 do 30 let, to je asi 35% mladých lidí těchto ročníků. V roce 1968 vzniklo jen v českých zemích deset zájmových organizací mládeže: Junák - skaut, vesnická Juvena atd. V březnu 1969 rozmnožil jejich rady tak zvaný Svaz mladých, později přejmenovaný na Leninský svaz mladých, který - receno co nejstručněji - byl jakousi odnoží vyše zmíněné Levé fronty. - Strechovým orgánem se nakonec stala tak zvaná Federální rada dětských a mládežnických organizací.

Dne 17. listopadu 1969 se vedení KSČ rozhodlo zřídit zase jednotnou organizaci a dalo jí i jméno: Socialistický svaz mládeže. Na Slovensku to šlo rychleji, tam už mají "SSM" od června minulého roku s jakýmsi Otou Mončanem. Prý má 90.000 členů. Ve dnech 16. a 17. října se konal usavující sjezd českého SSM, jež má mít na 130.000 členů. Předsedou byl zvolen Antonín Himl, jenž byl od roku 1963 tajemníkem ústředního výboru ČSM a pak od ledna 1964 vedoucím "Pionýra", organizace pro děti od 11 let. Jde tedy o zkušeného "mládezníka". - Ve dnech 9. a 11. listopadu se konala celostátní konference SSM. Předsedou byl navrhnut Jurař Varholík, který se loni vrátil z tříletého školení v Moskvě a je toho času nakooptovaným předsedou Federální rady mládežnických a dětských organizací.

Dvě zajímavosti: Podle režimních pramenů bylo 2.200 funkcionářům ještě nehotového SSM umožněn "studijní pobyt" v SSSR. Všichni předsedové okresních výborů SSM, ustanovených začátkem leta minulého roku prodelali "jednoměsíční seminář" - rovněž v Moskvě a okolí. - A zadruhé je třeba se zmínit o osudu Leninského svazu mladých. Dne 11. září minulého roku oficiálně ukončil svoji činnost a 98% z jeho 12.000 členů se dalo zaregistrovat v SSM. Poslední zprávy říkají, že si vytvářejí v rámci nové jednoty vlastní "leninské zájmové kroužky". Konsolidátoři okupovaného Československa - ti umírněnější - to nemají lehké. Vědí přece, že Kreml má v takových věcech prsty.

ZLATÁ KNÍHA ČS. DÁLKOVÉ ŠKOLY

Na trvalou paměť našim dětem rozhodla se Pedagogická rada Čs. dálkové školy, aby do "zlaté knihy" Čs. dálkové školy bylo pro rok 1970 zapísána paní Věra Časlavská-Odložilová. Tím chce Pedagogická rada Čs. dálkové školy utvrdit v našich dětech exultanci, že náš národ má řadu statečných osobností, na které nesmí naše mládež nikdy zapomenout. Ve Zlaté knize ze Čs. dálkové školy jsou tato jména osobností, které se zasoužily o naši mládež v exilu; Josef Němecek, Dr. Lubomír Stolička, Dr. A. Kratochvíl, Dr. Ivan Taborský, Eduard Čeleryn, Ivanka Mazurová, Dr. Haza P. Rasmussen Andersen, A. Kyarilová, Ing. Ruzicka, P. Vojtěch Hruby, Dr. Alice Sasaryková, Dr. František Polak, senátor Dr. A. K. Merz, Fr. Andersova, Dr. Antonín Hřebík, Ing. Arch. Vl. Richter, Čs. národní rada v Chicagu, Marie Panská, Prof. J. Subert,iskup Manggers, Biskup Dr. Gran, Prof. Dr. Jar. Škarvada, Kardinál Dr. Josef Beran, arcibiskup pražský, redaktor Jožka Pejskar, plukovník Emil Zatopek, Dr. Ervin Lobpreis, Prof. Dr. Václav Hlavaty, knize Alfons Paar a jiní. Zapsány ve "Zlaté knize" jsou od roku 1955 psány zlatým písmem a kniha je uschována v ústředí Čs. dálkové školy ve Stuttgartě.

JUNÁČKÁ HLÍDKA

Barevný film o založení Junáka v Kanadě a také život na prvním 3 týdenním táboře u reky Důvěry byl promítán v prvním týdnu října. Film se opravdu podaril a zachycuje neopakovatelné okamžiky, jako tabor, přísahu, předávání služeb, práce, hry, atd. Junáci v Kanadě pomyslejí na založení maleho filmového studia.

"Naše Hlasy" - 24. října 1970.

MOMENTKY BRATRA NAČELNÍKA...

Velen Fanderlík

28. září 1920 stál bratr náčelník Svojsík na rohu Pisárecké ulice v Brně s tehdejsím zupním vůdcem Vlad. Fanderlíkem a čekali na elektriků, aby dorazili na hřiště Slavia, kde byly tehdy skautské závody. Oba byli ve skautském a důležité hovorili. - Stojí opodal dvě ženy z lidu, jedna zametala chodník před domem a druhá se stavila na kousek řeči. I veče jedna: "Co so to zač?" "E, to so to vod těch chlanců, co spíjō v těch lesach" vysvětluje druhá. První mave rukou a zakončí filosoficky: "Taky jim to bude čerta platny"....

Seděl jsem jednou u Svojsíků a hovořili jsme o novém vydání mé příručky her, do níž jsem chtěl zaradiť některé hry, které popsal Svojsík ve svých příručkách. Hledal něco ve starých rukopisech a vytáhnul také starý výtisk "Scouting for Boys" téměř se rozpadávající se spoustou poznámek psaných drobným písmem. "To psal bratranek Stránský na Sazavě; myslím v roce 1910 nežli jsem se dal do psaní "Zakladů". On umel anglicky, ja velice malo."

A pak mi vypravoval, jak musil vymyslet nova slova pro anglické pojmy jako "patrol" - družina, "patrol leader" - družinový vůdce přeloženo na řadce, "Scout master" - něco jako skautský mistr se mu zdalo cizí a proto užil slova vůdce nebo vedoucí. Vypravel dále, jak slovo "podsada" se objevilo v jeho táboře, ale nezabralo po několik let. Zato pry tábora zdomacnel ihned.

"Nebylo to snadne, protože jsme nemeli tech slov pro ty pojmy. Byly docela, docela nove", dodal....

STOPA č. 26 Vyšlo v březnu 1971

REDAKCE A ADMINISTRACE: V. Balejka, 3133 Shipway Avenue, Long Beach, Cal. 90808